

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

președinte:

Diaconu Iurie

judecători:

Catan Liliana

Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Ionaș Gheorghe, prin care se solicită, casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-i pe

Volodchin Alexandru XXXXX,
născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Siuxeaev Alexandr XXXXX, *născut*
la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Siuxeaeva Natalia XXXXX, *născută*
la XXXXX, originară și domiciliată XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.12.2017 – 23.04.2019;

Instanța de apel: 21.05.2019 – 06.11.2019;

Instanța de recurs: 04.06.2020 – 15.07.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 23 aprilie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală au fost condamnați:

Volodchin Alexandru pe art. 186 alin. (2), lit. b) Cod penal (pe epizodul cu părților vătămate - Busuioc Vitalie și Gajiu Ana) la pedeapsă sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității; pe art. 186 alin. (2), lit. b) Cod penal (pe epizodul cu partea vătămată-Goncearu Ion) la pedeapsă sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității; pe art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal (pe epizodul cu partea vătămată Ionaș Gheorghe) - la pedeapsă sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității; pe art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal (pe epizodul cu partea vătămată Bordian Natalia) - la pedeapsă sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În temeiul prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Siuxeaev Alexandr pe art. 186 alin. (2), lit. b) Cod penal (pe epizodul cu părțile vătămate- Busuioc Vitalie și Gajiu Ana) - la pedeapsă sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității; pe art. 186 alin. (2), lit. b) Cod penal (pe epizodul cu partea vătămată-Goncearu Ion) - la pedeapsă sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității; pe art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal (pe epizodul cu partea vătămată Ionaș Gheorghe) - la pedeapsă sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității; pe art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal (pe epizodul cu partea vătămată Bordian Natalia) - la pedeapsă sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În temeiul prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Siuxeaeva Natalia pe art. 186 alin. (2), lit. b) Cod penal (pe epizodul cu părțile vătămate - Busuioc Vitalie și Gajiu Ana) - la pedeapsă sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității; pe art. 186 alin. (2), lit. b) Cod penal (pe epizodul cu partea vătămată-Goncearu Ion) - la pedeapsă sub formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității; pe art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal (pe epizodul cu partea vătămate Ionaș Gheorghe) - la pedeapsă sub formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității; pe art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod de procedură (pe epizodul cu partea vătămată Bordian Natalia) - la pedeapsă sub formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În temeiul prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

A fost admisă integral acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ionaș Gheorghe și s-a încasat de la Volodchin Alexandru, Siuxeaev Alexandr și Siuxeaeva Natalia în beneficiul părții vătămate suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral de la fiecare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, la 30 octombrie 2017, în intervalul de timp ora 02.10 - 03.30, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în urma unei înțelegeri prealabile Volodchin Alexandru cu Siuxeaev Alexandr și Siuxeaeva Natalia, prin acces liber au pătruns în scara blocului locativ XXXXX și folosindu-se de faptul lăsării fără supraveghere în coridorul comun de la etajul 14 al casei nominalizate de către Busuioc Vitalie a unui automobil jucărie pentru copii, în valoare de 3500 lei, și de către Gajiu Ana a

unei triciclete în valoare de 1750 lei, pe ascuns le-au sustras pe ambele, cauzându-le persoanelor vătămate a unei daune materiale.

Tot ei, la 30 octombrie 2017, aproximativ ora 14:00, în urma unei înțelegeri prealabile prin acces liber au pătruns în scara blocului locativ XXXXX, și folosindu-se de faptul lăsării fără supraveghere de către Goncearu Ion, în coridorul de la etajul 4 al casei nominalizate a unei triciclete cu inscripția „automobile Lambortrike”, în valoare de 2500 lei, pe ascuns au sustras-o, cauzându-i părții vătămate a unei daune materiale.

Tot ei, la 02 noiembrie 2017, aproximativ ora 01:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber au pătruns în scara blocului locativ XXXXX, și folosindu-se de faptul lăsării fără supraveghere de către Bordian Natalia, în coridorul de la etajul 12 al casei nominalizate a unui cărucior pentru copii de model „Asolvobaby”, în valoare de 2500 lei, pe ascuns l-au sustras, în rezultatul căruia părții vătămate i-au cauzat daună în proporții considerabile.

Tot ei, la 02.11.2017, aproximativ pe la orele 19.00, prin înțelegere prealabilă și de comun acord, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând prin intenție directă, a pătruns în holul XXXXX, de unde pe ascuns au sustras un cărucior pentru copii „Bersteiger capre” de culoare bej la preț de 9000 lei, în care se aflau jucării „Chicco”, la preț de 500 lei, după care cu bunurile sustrate au părăsit locul comiterii faptei, cauzându-i astfel părții vătămate Ionaș Gheorghe, un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 9500 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Roșca Maxim, în interesele inculpatului Volodchin Alexandr, avocatul Andrei Zadorojnîi, în interesele inculpatului Siuxeaev Alexandr, partea vătămată Ionaș Gheorghe și avocatul Liudmila Zadorojnîi, în interesele inculpatei Natalia Siuxeaeva, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătorei Chișinău.

3.1 Avocații Roșca Maxim, Andrei Zadorojnîi și Liudmila Zadorojnîi în interesele inculpaților, au solicitat casarea în partea civilă a sentinței cu pronunțarea hotărârii potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care cerințele de despăgubire a prejudiciului moral să fi respinse ca neîntemeiate.

În motivarea apelurilor avocații au invocat că, pretențiile privind încasarea compensației pentru pretinsa daună morală depusă de Ionaș Gheorghe, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată, or, prejudiciul moral se compensează numai în cazul provocării acestuia prin fapte ce atentează și lezează drepturile personale nepatrimoniale, adică prejudiciul este moral numai dacă este urmare a încălcării unor valori de aceeași natură. De asemenea, se admite compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale numai în cazurile expres prevăzute de lege.

La caz, partea vătămată pretinde că i-a fost lezat un drept patrimonial, însă compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale se admite numai în cazurile prevăzute expres de lege, apărarea consideră că însăși condamnarea inculpaților și sancționarea lor prin pedeapsa penală și recuperarea în beneficiul acestuia a prejudiciului material cauzat, constituie, prin sine, o satisfacție morală echitabilă și suficientă pentru orice prejudiciu moral eventual suferit de către acesta.

Menționează că, Ionaș Gheorghe nu a putut utiliza căruciorul timp de doar 4 zile. Totodată, în afară de faptul, că nu s-au demonstrat și nu s-au dovedit pretențiile acțiunii civile, Ionaș Gheorghe nu a formulat și nu a descris ce fel de "suferințe psihice sau fizice" a avut în decurs de aceste 4 zile, până a fi restituit căruciorul, nu s-a explicat de ce anume suma de 15.000 lei ca compensare poate aduce o satisfacție persoanei vătămate. La fel, nu este clar de ce suma solicitată ca compensare a daunei morale este mai mare decât costul căruciorului.

3.2 Împotriva sentinței instanței de fond a depus apel și partea vătămată Ionaș Gheorghe, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpaților să le fie stabilită pedeapsă privativă de libertate.

În cererea de apel partea vătămată a invocat că, instanța de fond nu a respectat în deplină măsură prevederile normelor menționate, iar pedeapsa aplicată inculpaților este una prea blindă în coraport cu faptele comise și consecințele acestora.

Instanța de fond nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, de faptul că inculpații au comis infracțiuni de sustragere sub formă de îndeletnicire, vizând în exclusivitate bunurile destinate copiilor, de comportamentul nerespectuos cu părțile vătămate în timpul și după comiterea infracțiunii, ignorând cerințele acestora de a le restitui paguba.

Consideră că, pedeapsa aplicată inculpaților este una inequitabilă în raport cu modul de comitere a faptelor infracționale și, prin urmare, pedeapsa non privativă de libertate contravine criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2019, apelul părții vătămate Ionaș Gheorghe a fost respins ca nefondat. Apelurile avocaților în interesele inculpaților au fost admise parțial, s-a casat parțial sentința și s-a pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, și anume s-a admis în parte acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ionaș Gheorghe.

S-a încasat de la Volodchin Alexandru, Siuxeaev Alexandr și Siuxeaeva Natalia a câte 500 lei în beneficiul părții vătămate Ionaș Gheorghe, cu titlu de prejudiciul moral, în rest s-a respins, ca fiind neîntemeiat.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a stabilit vinovăția inculpaților.

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de fond corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea celor vinovați, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților.

Din materialele cauzei penale urmează că, inculpații au recunoscut vinovăția integral și sincer s-au căit de cele comise, înaintând cereri în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, atitudinea infractorilor după săvârșirea infracțiunii, rezultând din prezentarea sa în fața autorității și contribuirea activă la descoperirea infracțiunilor.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel nu a reținut ca fiind plauzibil argumentul părții vătămate Ionaș Gheorghe, cu referire la faptul că, instanța de fond urma să le stabilească inculpaților pedeapsa cu închisoare, or, din relatările făcute supra, s-a constatat că, instanța de fond din limita pedepsei stabilite de prevederile art. 186 alin. (2) Cod penal, a stabilit inculpaților pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității fiindu-le redusă pedeapsa cu o treime din termenul de la 180 la 240 de ore, din limita de pedeapsă prevăzută de lege.

Subsecvent, instanța de apel a respins alegațiile părții vătămate Ionaș Gheorghe precum că, instanța de fond la emiterea deciziei a neglijat și ignorat principiile individualizării pedepsei și le-a aplicat inculpaților o pedeapsă prea blândă. Sub acest aspect instanța de apel a reținut că, pedeapsa aleasă în privința inculpaților – și anume munca neremunerată în folosul comunității, este în acord cu principiul proporționalității, luându-se în vedere faptele comise și urmările acțiunilor inculpaților, cât și comportamentul lor post infracțional, care nu au antecedente penale, anterior nu a mai comis infracțiuni și nu a fost atrași la răspundere penală, iar inculpații Siuxeaev Alexandr și Siuxeaeva Natalia au la întreținere 1 copil minor, care nu a împlinit vârsta de 8 ani. Prin urmare, pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnaților, aceștia să fie siliți să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Astfel, s-a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă prin acordarea acestora șansa de a se reeduca și a păși pe calea corectării fără izolarea de societate, cu stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Cu referire la apelurile declarate de către partea apărării, privind netemeinicia sentinței instanței de fond în partea încasării din contul inculpaților a prejudiciului moral în sumă de câte 5000 lei de la fiecare inculpat în beneficiul părții vătămate Ionaș Gheorghe, instanța de apel a constatat că acestea sunt parțial întemeiate.

Potrivit art. 219 Cod de procedură penală, art. 1422 alin. (1) și (2) și 1423 Cod civil, mărimea prejudiciului moral solicitat de partea vătămată în cuantum de 15.000 lei, câte 5000 lei de la fiecare inculpat, nu a fost dovedit în cuantumul cerut, iar argumentul părții vătămate ce ține de consecințele infracțiunii și anume că, după incidentul dat, nivelul suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice și fizice, manifestate prin sustragerea unor obiecte utilizate de un copil și comportamentului inculpaților care au ales comiterea unor fapte infracționale față de bunurile copiilor nu a fost pe deplin întemeiat, deoarece instanței judecătorești nu i-au fost prezentate nici un înscris autentic ce ar confirma acest fapt.

În aceeași ordine de idei, instanța a reținut parțial argumentele din apelurile declarate de apărare cu privire la faptul că instanța de judecată contrar prevederilor legale a admis integral cerințele și nu a justificat prin ce anume circumstanțe de fapt și de drept a poziționat prejudiciul moral la o sumă exagerată în cuantum de 15.000 lei.

În circumstanțele enumerate supra, s-a considerat că instanța de fond incorect a stabilit mărimea prejudiciului moral încasat în beneficiul părții vătămate în mărime de 15.000 lei, iar în acest sens au fost reținute argumentele invocate de apelanți cu privire la faptul că cererea de chemare în judecată a fost admisă integral cu derogare de la norma prevăzută la art. 219 Cod de procedură penală și 1423 Cod civil, considerând că suma prejudiciului moral de 500 lei este echitabilă dreptului pretins a fi încălcat.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, partea vătămată Ionaș Gheorghe a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivare recurentul a indicat că, instanțele de fond și de apel nu au respectat în deplină măsură prevederile normelor penale, iar pedeapsa aplicată inculpaților este prea blândă în coraport cu faptele comise și consecințele acestora.

În asemenea condiții, instanța de fond nejustificat a aplicat în privința inculpaților o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității deoarece în cazul de față prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpaților precum și din partea altor persoane, scopurile pedepsei penale nu vor putea fi atinse iar corectarea și reeducarea inculpaților va fi posibilă doar prin aplicarea față de aceștia a unei pedepse sub formă de închisoare.

În recurs s-a menționat că instanțele de judecată au reținut în calitate de circumstanțe atenuante, care au determinat aplicarea pedepsei solicitate de inculpați, faptul că inculpații și-au recunoscut vina și s-au căit sincer de cele comise. Recurentul are dubii privind sinceritatea lor în recunoașterea celor comise, și reprezintă un pretext pentru aplicarea unei pedepse blânde.

Potrivit învinuirii înaintate prin rechizitoriu, inculpații au comis infracțiuni prin înțelegerea prealabilă cu o persoană la moment nestabilă de organul de urmărire penală, fapt confirmat și prin înregistrările video din care rezultă că sustragerea a fost comisă de 2 persoane de gen feminin. Inculpații au refuzat comunicarea identității persoanei cu care au comis infracțiunile, motive din care recunoașterea vinei nu poate fi considerată ca fiind una integrală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului părții vătămate, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din conținutul cererii de recurs rezultă, că recurentul critică hotărârea în partea stabilirii pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, solicitând să fie rejudecată cauza penală.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să intervină în soluțiile adoptate în latura pedepsei, când se constată că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Se reține că, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă instanța de recurs precizează că recurentul referindu-se la pct. 6 din norma menționată, indicând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu și-a argumentat motivul arătat, ceea ce rezultă că acesta este indicat declarativ.*

În ce privește argumentul care reprezintă temeiul prevăzut la pct. 10), alin (1) art. 427 Cod de procedură penală conform căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul reține, că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților și critică decizia instanței de apel numai cu referire la pedeapsa stabilită, solicitând aplicarea unei pedepse mai aspre.

Colegiul Penal susține integral argumentele expuse supra de instanța de apel, raliindu-se la părerea că în privința inculpaților urma a fi aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității prevăzute de sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. b), 186 alin. (2) lit. b) d), 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal pentru patru episoade, prin prisma art. 364 alin. (8) Cod de procedură penală, și prin 84 alin. (1) Cod penal.

În general, instanța de recurs notează că, pentru a se reține eroarea de drept stipulată în pct. 10) și pentru a se statua că s-au aplicat pedepse individualizate contrar exigențelor legale, instanțele de fond urmau să facă abstracție de prevederile art. 75 și 84 Cod penal, care reglementează criteriile generale de individualizare a pedepselor, limitele în raport de circumstanțe agravante și atenuante etc., ținând seama de limitele stabilite în partea specială a Codului. De facto, cerința textuală a acestui caz de casare presupune că s-a încălcat legea penală sau cea procesual-penală la aplicarea pedepsei și la stabilirea limitelor acesteia, sau a modului de executare, fiind inacceptabil faptul că partea vătămată pe calea recursului ordinar, dorește să se ajungă practic la o nouă analiză a circumstanțelor de fapt din sentința primei instanțe și din decizia instanței de apel nu pentru a fi corectată vreo eroare judiciară, ci doar în vederea stabilirii unei pedepse privative de libertate în privința inculpaților, în acest sens instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excede scopul de funcționare a acestei căi de atac.

Supunând analizei subsidiare actele cauzei, Colegiul constată că eroarea de drept semnalată de recurent și stipulată în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în speță, cu certitudine nu a fost admisă de instanțele ierarhic inferioare. La trasarea acestei concluzii, instanța de recurs are ca bază argumentele temeinice și pertinente expuse în textul deciziei recurate, care cad sub incidența nemijlocită a circumstanțelor de fapt din dosar și se mențin în vigoare până în prezent.

Potrivit celor conținute în decizia instanței de apel, Colegiul Penal constată că, la determinarea modului de executare a pedepsei instanța de apel a ținut seama de următoarele împrejurări: că inculpații au recunoscut faptele incriminate prin rechizitoriu și vinovăția lor de comiterea acestora, s-au căit sincer, au comis o

infracțiune mai puțin grave, conform art. 16 Cod penal, se caracterizează pozitiv, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află și fără antecedente penale.

De menționat că în cuprinsul deciziei instanței de apel au fost expuse deja raționamentele care au stat la baza respingerii solicitării părții vătămate de a stabili inculpaților o pedeapsă cu executarea reală a acesteia. Din partea descriptivă a deciziei instanței de apel, se constată că instanța a dezbătut prin mai multe argumente criticele ce vizau pedeapsa, circumstanțele atenuante ce au influențat asupra operațiunii de individualizare a acesteia.

În același sens, se notează că, însăși scopul pedepsei penale stipulat în art. 61 Cod penal de legislator, prevede că pedeapsa este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare aplicată în privința condamnaților, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea infractorilor, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestora, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpații să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei are ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpaților, după cum s-a menționat mai sus.

Față de lucrul judecat de instanța de apel, Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată infractorului este echitabilă raportat la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care va descuraja pe inculpați de a comite pe viitor alte fapte infracționale.

Pe cale de consecință, instanța de recurs reiterează că motivarea pe care instanța de apel a formulat-o o acceptă și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere și cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37) a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, a indicat că art. 6 §1 din Convenție deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument în parte, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale, fapt ce determină inutilitatea expunerii lor repetate în prezenta decizie.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel. Reținând prevederile

sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Ionaș Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Volodchin Alexandru XXXXX Siuxeaev Alexandr XXXXX și Siuxeaeva Natalia XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 august 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion